

MIDNATTSPROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

JESUS GER MENING ÅT LIVET

***Läs i detta nr
om en ung
själmords-
kandidat och
ensam mor som
blir frälst –
får frid för sin
oroliga själ –
börjar älska
sitt barn –
finner livets
mening
i gemenskapen
med
Jesus Kristus***

se sidan 5

NR 2

15–31 JANUARI 1967

PRIS 1:10

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN.

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24:—, halvår 13:—, kvartal
7:—. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är pri-
set detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35,

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd
om personliga upplevelser, rap-
porter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGARD,
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

Prenumerera på MIDNATTSROPET NU!

Prenumerera åt dig själv — till dina vänner!

Tidigare prenumeranter bör inbetala sin prenavg. nu!

MIDNATTSROPET
är en väckelsetidning
MIDNATTSROPET
har ett budskap både till
syndare och fromma
MIDNATTSROPET
utkommer den 1 och 15
varje månad
MIDNATTSROPET
kostar helår 24:- halvår 13:-
kvartal 7:-
MIDNATTSROPET
bedriver tidningsmission
Postgiro 571620

Skriv till:

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgat. 60. Stockholm VA

PRENUMERATIONSBLANKETT MEDFÖLJER DETTA NR.

Björne Erixon:

ÄNNU HAR VI EJ NÅTT MÅLET III

En annan viktig sida av tillväxten är *kunskapen*. Här är det fråga om den andliga insikten. Människan i synd, såsom åtskild från Gud, lever i okunnighet i andligt och moraliskt hänseende. Dock finns även hos dessa en relativ, oklar och ofullständig kunskap om Gud och vad Han vill. Se Rom. 1: 18 ff och 2: 14 ff. Men genom frälsningen, då gemenskapen med Gud återknytes, upprättas i människan gudsbilden, "den nya människan", som "förnyas till sann kunskap", Kol. 3: 10. Denna kunskap förmedlas genom Anden, 1 Kor. 2. Anden vill leda fram till *hela sanningen*! Han tar av de visdomens och kunskapens skatter som finns i Kristus och skänker oss dem genom uppenbarelse. Då skall vi "komma till en full *förståndsvishets* hela rikedom, till en *rätt* kunskap om Guds hemlighet, vilken är Kristus", Kol 12: 2. Alltså: gedigen och grundlig insikt i Guds Ord är både nödvändig och möjlig. För att möta den andliga okunnigheten hos vårt och andra folk måste just detta till. Vi måste kunna ge klara besked! Då måste vi sätta oss ned och på nytt som aldrig förr börja forska i den gamla Skriften. Vi läser väl inte bibeln på måfå, eller läser vi den som många skummar av en dagstidning? Förstår vi *vår tids frågor*? Hur många av oss sitter fortfarande fast inne i sitt fromhetsnät, med oförmåga att förstå den sekulariserade människans komplicerade livsåskådningssituation?

Vi är kallade till en stor och gigantisk uppgift. Att förmedla försoningens ord till hela världen. För detta tarvas andlig auktoritet, disciplin, insikt, kraft och därtill ett gripet hjärta. En

våldsam och ohygglig *uppgörelse med ondskan* i olika former förestår. Både på det teoretiskt-ideologiskt-principiella och på det praktiska planet vill Gud ge oss vad vi behöver för att kunna föra en andlig strid till seger. Paulus kunde bryta ner *otrons tankesystem*. Vi möter liknande ting. Här måste trons och otrons grundläggande principer klarläggas. Det blir en väldig fight! Men Gud har vapen! En omprövning av vårt förhållande till aktuella företeelser blir alltmer nödvändig. *Hur är det med samhällets olika krav? Kan vi alltid vara lojala?* Ty överallt där trons representanter kommer att vara i hem, skola och förvärvsliv, aktualiseras sådana och liknande frågeställningar. Gud vill ge oss hjälp och klarhet i allt.

Vi behöver få allt större klarhet i visionens innehåll. Den som vill ha och får insikt i dessa ting söker i alla stycken arbeta för Gud på *ett målinriktat sätt*. Detta har större betydelse än vi många gånger tror. Skilj dock mellan en *ideell* målsättning och den *reella* verkligheten! Vi är *på väg* — låt oss *vandra vidare* i Jesu segerrika namn!

Alla vill vi gå *bönens väg*. Har vi inte även på detta område *mycket* att lära ännu? Vad det speciellt gäller är att *praktisera* all kunskap vi har om Guds löften, knutna till bönen. Detta öppnar helt nya perspektiv och vidgade möjligheter att tillägna sig Guds välsignelser. Är din bön självupptagen? Har du tänkt på bön i samband med den andliga striden? Se Ef 6: 18. Ständig bön och åkallan, ständig uthållighet och vak-samhet, är detta verkligen möjligt?

JA, genom Anden. Efter pingsten bad de *aldrig* att Anden skulle komma etc. *De bad i Anden. Därför* var det sådan kraft i deras böner. Be *aldrig* om det du enligt Guds Ord redan fått! Börja tacka Honom istället. *Genom* förbön för andra och *genom* tanken på att Gud alltid har en avsikt med sina välsignelser kan den religiöst förklädda egoismen bekämpas och besegras och istället *KRISTUS-UPPTAGENHET* och *KRISTUS-MEDVETANDE* inträda som livsgestaltande faktorer. Halleluja! Allt detta är ett verk av den Helige Ande.

Liknelsen i Luk. 18 om den orättfärdige domaren och den rättslösa änkan ger en dråplig illustration på hur Gud ibland synes dröja med bönesvar. Den bedjande måste lära sig disciplin och tålmod. Samma sak understryks i liknelsen i Luk. 11 om mannen som sent om natten ber sin vän om bröd.

En märklig sak i väckelsen är den betydelse som lovsången fått i våra sammankomster och eljest. Det är något som vi ska *vara rädda om. Inte rädda för!* Varför skulle inte vi tillbedja Kristus, när andra prisar och upphöjer sina gudar, idoler eller ideal av de mest skiftande arter? Israels historia, som den är skildrad i Gamla Testamentet, visar oss vilken stor betydelse just lovsången har. Låt oss fortsätta med att lova Gud och därigenom bygga upp en tron åt Honom, som tronar på sitt folks lovsånger. Från den tronen kan Han sen utföra sina väldiga gärningar.

"HERRE LÄR OSS ATT BEDJA."

HELA ÅRGÅNGEN MIDNATTSROPET 1966

Kr 21:-

ETT FÅTAL
EXEMPLAR
KAN ÄNNU FÅS

Skriv till
MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA
eller ring 08/31 71 35.

Les om vekkelsen i NORGE!

ABBONER PÅ MARAN-ATA bladet

Organ for Maran Ata vekkelsen i Norge

- Vekkelsesnytt
- Fakta om hva Gud gjør I DAG
- Vitnesbyrd
- Trosartikler og predikener
- Misjonsnytt
- Interessant
- Oppbyggende
- 20 sider
- Stort format
- Rikt illustrert

Maran-Ata bladet
koster kr. 15,00
pr. år

Vil du gjøre en innsats for å spre
det glade budskap?

Vær med å spre Maran-Ata Bladet!

Gi bladet bort til Dine venner og bekjendte!

KLIPP UT

BESTILLINGSKUPONG

Sendes til:

Møllergt. 28, OSLO 1, Norge

Send meg fast stk. M. A. blader
hver md.

Namn

Adresse

Poststed Land.

JESUS GER MENING ÅT LIVET

Trots ett alltmer utbrett välstånd och en hög levnadsstandard är det fler och fler människor som tar sitt eget liv. — Och självmordskandidaterna är att finna i allt yngre årskullar.

Anledningarna kan vara flera. —

En sak är dock viss: Frånvaron av Gud och eviga värden gör det inte lätt att finna en mening i tillvaron. Har man också följt den moderna och gudlösa psykologiens anvisningar att leva ut alla sina drifter utan hämningar och hindrande normer, då dröjer det inte länge förrän man är färdig — man orkar inte hänga med i standardjakten och hetsen i nöjeskarusellen. —

Ulla-Britt var bara sexton år då hon första gången sökte ta sitt liv. — Läs här hur hon fick möta Jesus och blev frälst.

Då jag satt på ett möte här-omkvällen, fick jag på ett särskilt sätt se vad Jesus gjort för mej. Hela jag uppfylldes av kärlek och tacksamhet till Honom, min Frälsare. —

Ja, tänk vad Jesus har varit god emot mej egentligen!

Jag svarade inte ja den första gången Gud sökte mej. Nej, han fick verkligen ta i på allvar med mej. Jag är så tacksam för att han gjorde det. Jag var bara en liten flicka då Gud började tala till mej. Visst ville jag bli frälst, men det var inte så lätt att fatta att vägen var så enkel. Satan var också med, och han sa', som han brukar: "Det är ingen brådska." —

Det var en strid i mitt liv. —

Gud kom ständigt tillbaka, men jag svarade alltid: Inte nu, men senare.

Tiden gick och så blev jag "stor".

Någon frid det ägde jag inte, men nu skulle det väl bli roligt att få smaka på det livet bjöd — nöjena lockade. —

Det blev inte vad jag väntade. —

Ingen ro hade jag, och besvikelse följde. Jag var 16 år gammal då jag första gången sökte ta mitt liv. Jag åt upp 9 starka sömntabletter, som man annars skulle ta bara en halv av. Somnade in mycket djupt, men plötsligt vaknade jag till; någon hade väckt mej. —

Jag hade tagit dessa tabletter för att jag inte ville leva längre. Ändå somnade jag inte den gången förrän jag fått bedja Jesus om att få leva. Han hörde bön, men jag fortsatte ändå att vandra på den breda vägen. Jag var bunden i så mycket — jag var en syndens träl. —

Då jag var 18 år fick jag min lilla flicka. Hon var inte välkommen — inte ens av sin egen mor, må Gud förlåta mej för detta. — Men idag är jag så innerligt tacksam att Han givit mej henne. Det har jag inte förtjänat. "Hans kärlek är gränslös, Hans nåd är oändlig..." och detta är så sant. —

Två år är det nu snart, sedan jag fick nåd att lämna mitt liv i Jesu hand. Då hade jag kämpat emot så länge. Jag hade ingen egen kraft resa mej upp utan fick säga till Jesus: Ta' mej sådan jag är, nu orkar jag inte längre. —

Den frid och glädje jag nu upplever, den kan jag inte förklara eller uttrycka.

Min bön är att du, kära ofrälsta vän, ville öppna ditt hjärta för Jesus så att du själv får uppleva detta. Då du hör Jesus tala till dej så skjut inte upp. Det du söker efter skall du finna hos Jesus. Du skall få känna en trygghet och frid som inte världen kan ge. Alla bekymmer får vi lämna till Jesus. Han ger livet mening. Det är inte tungt att vandra i gemenskap med Honom. Gud välsigne dej att ta emot Jesus så att du är redo att möta Honom, då Han kommer igen.

Ulla-Britt Svensson

JESUS LEVER

Det sanna ljuset

Av John Andreasson

Dock, natt skall icke förbliva, där nu ångest råder. I den förgångna tiden har han låtit Sebulons och Naftalis land vara ringa aktat, men i framtiden skall han låta det komma till ära, trakten utmed Havsvägen, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas område.

Det folk som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus: ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart."

Jesaja 9: 1—2.

Mitt bland domsprofetiorna över det avfälliga Israel kommer denna härliga profetia om Honom som skulle komma, världens Frälsare och Herre. Klar som en soluppgång bryter dessa mäktiga profetord igenom den mörka natten och det är som ett eko av löftet Gud gav de första människorna på fallets dag.

Men ännu skulle det dröja århundraden innan tiden var fullbordad och Frälsaren skulle komma. —

Dag och natt, ljus och mörker, vilka mäktiga kontraster. —

Det talas och skrives ofta om den undre världen. I den håller människor till som älskar mörkrets gärningar. Ja, i undre världen frodas synden i all dess fruktansvärda verklighet. Sådan var situationen innan Jesus kom. Det var mörker i andligt och materiellt avseende. Men det fanns dock även i denna mörka tid människor som hade förbindelse med den övre världen. Vi läser i texten att Sebulons och Naftalis land varit ringa aktade, men att de skulle komma till ära. "Men Sebulon var ett folk, som prisgav sitt liv åt döden, Naftali likaså, på stridsfältets höjder", läser vi i Domareboken.

När Jesus bosatte sig i Kapernaum som ligger på Sebulons och Naftalis område, gick profetens

ord i fullbordan. Vi sjunger i den kända julpsalmen: "Han kommer till vår frälsning sänd, Och nådens sol, av honom tänd, Skall sig ej mera dölja." —

Jesus, han som från begynnelsen varit föremål för änglars och människors tillbedjan, lämnade sin plats i Härligheten och kom hit ner. Han kom med ljus och värme till längtande människohjärtan. —

Herdarna voro de första som nåddes av hälsningen från ljusets värld att Jesus var född. Mitt i vardagslivets bestyr, i nattens stillhet, kringstrålas de av Herrens härlighet. Han som var och är världens ljus var kommen. Efter längtans och väntans långa natt hade morgonen grytt. —

Jesu kommande väckte både glädje och fruktan. När konung Herodes nåddes av nyheten att Jesus var född blev han förskräckt och hela Jerusalem likaså. Man älskade inte ljuset, man ville leva kvar i mörkret, och vi känner till huru det gick. —

En dag står Mästaren gråtande utanför Jerusalems portar: "O, att du i dag hade insett, också du vad din frid tillhör", klagar han. Om konung Herodes slut läser vi i Apg. 12, huru en Herrens ängel slog honom därför att han var högmodig och icke gav Gud äran. "Men Guds ord hade framgång och utbredde sig", står det senare. Herodes hade varit ett hinder för Guds verk och sedan han nu slutat blev det många som fingo uppleva huru ljuset gick upp i deras liv. —

När Jesus begynte sin verksamhet var han vid pass trettio år, men det var en som gått före och röjt väg skulle man kunna säga, och det var Johannes, Sakarias son. Om honom läser vi i

John
Andreasson

Joh. 1: 6—9. "En man uppträdde, sänd av GUD; hans namn var Johannes. Han kom såsom ett vittne för att vittna om ljuset, på det att alla skulle komma till tro genom honom. Icke var han ljuset, men han skulle vittna om ljuset. Det sanna ljuset, det som lyser över alla människor, skulle nu komma i världen." — Skaror av människor sökte sig till Jordans stränder för att höra Johannes, och det var många som där fick uppleva huru ljuset gick upp i deras hjärtan. Johannes var ett vittne för ljuset liksom varje evangelieförkunnare är kallad att vara detta.

När en människa fått del av det sanna ljuset, då bliver också brödrakärleken sann och levande. Att älska bröderna det är en kristens adelsmärke. Vi läser i 1 Joh. brev 2: 9—10: "Den som säger sig vara i ljuset och hatar sin broder, han är ännu alltjämt i mörkret. Den som älskar sin broder, han förbliver i ljuset, och i honom är intet som länder till fall." —

Gud hjälpe oss en och var att kärleken till bröderna alltid fyller våra hjärtan. "Den som hatar sin broder han är ännu alltjämt i mörkret" — det är allvarliga ord. Det gagnar föga om vi har en aldrig så stark tro, eller om vi har ett aldrig så fast hopp, om vi inte har kärlek. "Så bliva de då bestående, tron, hoppet, kärleken, dessa tre: men störst bland dem är kärleken", skriver aposteln Paulus.

Min käre vän, låt mig fråga dig: Får Jesus, världens Frälsare och Herre, lysa och värma i din tillvaro? Om inte, kan du just nu av nåd få taga emot honom som är Guds stora gåva till dig och mig. JESUS är den största och bästa av alla gåvor ty den som har SONEN han har livet, det eviga livet. Han ger ljus inte bara åt din julhelg utan åt hela din framtid.

John Andreasson

NYHETER

BESTÄLL I DAG

Från dödens väntrum till livets centrum

Av EGON MELIN.

Inb. 120 sidor. Pris 8:75

Hela de sjuka

Av T. L. OSBORN.

208 sid. Pris inb. 12:50, häft. 9:50

Urkristen väckelse i modern tid

Av missionär TAGE JOHANSSON.

"En fantastisk bok ... ett glödande väckelsebudskap ... en bok som gäller läget just nu ... en bok som ingen kristen bör försumma att läsa ..." säger Agne Bark.

Inbunden. 152 sidor. Priset enormt lågt.
4: — med oms.

SPRID DEM I MASSOR — DETTA
BUDSKAP MÅSTE UT!

Klipp ur, ifyll och insänd beställnings-
kupongen till

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60,
STOCKHOLM VA.

Klipp här

TILL MIDNATTSROPET!

Sänd mig mot postförskott följande böcker
(Jag stryker över det jag ej önskar):

.... ex. **Från dödens väntrum.** Inb. 8:75

.... ex. **Hela de sjuka.** Häft. 9:50, inb. 12:50

.... ex. **Urkristen väckelse** à 4: — med oms.

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

"OPERATION MIDNATTSROPET"

Ofta, ofta får vi mottaga bevis för att Midnattsropet är till stor välsignelse. Naturligtvis finns också många motståndare till tidningen, men deras förakt drunknar i den väldiga kör, som prisar Gud för Midnattsropets frigörande och väckande budskap. —

Midnattsropet till varje hem i Sverige, är en paroll värd att beakta och med förenade krafter så är detta mål icke omöjligt att nå. —

Vi här på redaktionen kan dock inte hinna med att besöka så många hem för att sälja eller dela ut Midnattsropet. Vi tackar därför Gud för alla tidningens kommissionärer och ombud, som troget hjälpt till. Alla är vi länkar i en lång kedja av själavinnare. Vi vet också att ännu skall många själar räddas genom Midnattsropets budskap. Midnattsropet behöver DIN insats på detta område — är helt beroende av den. Och det är vår dagliga bön att Gud skall få taga ut många, många fler medarbetare till detta verk.

Du, som läser detta, kan också bli en själavinnare och bidra till väckelsens utbredning genom att göra något för Midnattsropet på den plats du bor. —

NU är en lämplig tidpunkt för att börja göra en insats.

Vill du bli kommissionär? Fyll då i kupong nr 1. Önskar du utnyttja förmånserbudandet om gåvoprenumerationer? Fyll i kupong nr 2.

Kupong 1

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag önskar bli Midnattsropets kommissionär och av varje nr få mig tillsänt ex. till dess jag meddelar ändring. Jag redovisar 60 öre per ex. och insänder betalning varje månad.

Namn

Adress

Postadress

Kupong 2

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag vill utnyttja förmånserbudandet till gåvoprenumeration. Jag prenumererar på Midnattsropet åt nedanstående 5 personer för ett gemensamt belopp av 100: — kr.

Prenumerationen gäller hela året 1967.

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Jag önskar omedelbart få mig tillsänt inbetalningskort på kr. 100: —

Namn

Adress

Postadress

Jerker Sandström

JESUS

helar... förnyar... hjälper...

Ett personligt vittnesbörd

År 1956 vid 29 års ålder fick jag uppleva en full och härlig frälsning. Dessförinnan hade jag provat nästan allt vad världen hade att bjuda på.

Jag växte upp i ett hem där min mor är Guds barn, och det är jag glad för. Hon har burit mig på bönens armar. Till slut fick hon bönesvar.

Jag kom med i en frikyrkoförsamling, blev döpt i vatten och fick som gåva också mottaga den helige Ande.

Detta var en härlig tid, men eftersom åren gick blev jubelsången i församlingen tystare och tystare. Detta satte spår i mitt och min hustrus andliga liv. Bönelivet blev ej som det borde ha varit.

ibland när vi samlades, bad vi till Gud, att han skulle sända maranatavittnen till vår plats. Gud hör bön — vi fick bönesvar. Det kom två unga andesmorda systrar och vittnade om Jesus, och det blev ett möte som vi aldrig glömmar. Där fick jag och min hustru uppleva en förnyelse i Jesus Kristus och blev åter renade i Hans dyra blod. —

Min hustrus hälsa var under

denna tid ej så bra. Hon led av en magsjukdom. En kväll kom två vänner på besök och innan vi skildes skulle vi ha en bönestund. Strax efter det vi börjat bedja, blev jag omgiven av ett starkt ljussken och Jesu röst sa till mig: "Tag din broder med dig och lägg händerna på din sjuka hustru, och i mitt namn skall hon bli helad." — Först slog jag bort tanken, men efter en stund fick jag på nytt uppleva samma kraft. Då reste jag mig och sa till brodern vid min sida: "Nu ska vi vara lydiga den helige Andes röst och lägga händerna på min hustru, ty Jesus har lovat göra henne frisk." — O, vilken kraft vi fick uppleva, ära vare Jesus! Min hustru blev fullständigt helbräddad, och vi fick alla ett underbart möte med Jesus.

Under denna tid var vi bosatta i Norrland, men har nu flyttat ned till Hallstahammar och där finns samme Jesus, ära, halleluja!

Ja, han har gjort så mycket för mig och min hustru, så vi kan aldrig nog prisa och tacka honom. Han har svarat på bön många gånger, där inte männi-

skor har kunnat hjälpa. Ja, det är gott att det finns en Jesus att gå till i denna mörka tid. Han har ju sagt i sitt eget ord: "Kasten edra bekymmer på mig, jag har omsorg om Eder."

Du, min älskade vän, som läser detta enkla vittnesbörd, bör komma ihåg: Det finns ingen församlingsmatrikel eller medlemskort, som kan hjälpa dig till himmelen. Men om du går till Jesus med dina bekymmer, då får du ditt namn skrivet i livets bok, som finns i himmelen. Det är där du skall ha ditt namn skrivet, ty på den yttersta dagen skall den boken upplåtas, och de som har sina namn skrivna där, skall för evigt vara hos Herren. Ära vare Jesus!

Är din hälsa ej som den skall vara så gå i tro till Jesus, och han skall bota dig. Bry dig inte om vad en ogudaktig press och TV säger. Ordet säger: Han bar våra sjukdomar upp på korsets trä, och genom Hans sår äro vi helade. —

Fridshälsningar.

Jerker Sandström
Hallstahammar

ÄR DET EN NY MORALSYN ELLER NYA TESTAMENTETS LÄRA?

BJÖRNE ERIXON

ställer närgångna frågor till
ARNE IMSEN

1. Vad innebär, kort uttryckt, den moralsyn du redovisade i din nyårspredikan?

Det finns i modern förkunnelse en tendens att rationalisera bort tron och ersätta den med moral. Tyngdpunkten i förkunnelsen ligger i det människan skall göra och icke i det Gud redan har gjort. Härav allt tal om kristen etik, som bygger på bergspredikan och har Jesu jordiska liv som ideal. Nya Testamentet lägger alltid tonvikten för gudomlig frälsning vid Jesu död och uppståndelse. Den kristna etiken utan korsets försonande och pånyttfödande kraft är förtäckt sadism. Jag menar att förkunnelsen ofta på grund av ytlighet odlar fariseism och bygger upp en människofientlig moralfront. Man hakar upp frälsningen på mänskliga religiösa prestationer i stället för att grunda den på Jesu Kristi försoningsverk. Kristen moral börjar med frälsning — omvändelse och pånyttfödelse.

Eftersom den moderna förkunnelsen har en benägenhet att undervärdera de kraftresurser och de nådamedel Gud ställer till den *överbevisade* syndarens förfogande, skapar den en kris-tendensfientlig urvalsprincip. Den stäcker eller

omöjliggör förlåtelse och försoning för den som bäst behöver och stänger dörren till kontakt och andlig gemenskap för den sökande och efter rättfärdighet törstande, men ack, alltid lika defekta och skuldbetyngda varelse, som trånar efter försoning och frid. Den självgode, starke och välfostrade individen blir i denna atmosfär ännu mer självgod och egenrättfärdig eftersom han finner det lätt och fördelaktigt att uppfylla de *yttre* krav den oskrivna syndakatalogen ställer såsom villkor för medlemskap. Det är denna homogena grupp kristna bekännare, vilka alltid svarar för den moraliska indignationen, och ur denna kader rekryteras en rutinerad kår andliga poliser, som ofta är benägna att i sitt missriktade nit förväxla själavård med religiös fångvård, fri församlingsgemenskap med religiöst interneringsläger; skarprättare, som dräpande slår till mot vissa moraliska defekter. De "omhändertagna" pressas metodiskt ner i ett permanent andligt armod eller rymmer i panik från förtryckarna, men de blir trots yttre förändringar av attityder och normer slagna trälar till dess befrielsens evangelium når dem. När skall det bli klart för predikanterna att man icke botar från ondskan genom att angripa dess symptom?

**Våldsam revolt mot det konventionella tänkandet i kristna moral- och verksamhetsfrågor gjorde ARNE IMSEN i en predikan nyårs-lagen i Stockholm, då han också gick allvarligt tillrätta med det traditionella sätt varpå man bedriver själavård och församlings-
tukt i frikyrkliga kretsar, där verksamhetens anseende sättes
framför individens räddning**

**2. Vilka faktorer har framdrivit
din syn på dessa frågor?**

I tiden finns det ett intensivt rop efter andliga eliteter. Lycko- och frälsningsfrågorna behandlas på alla nivåer. Man förnimmer en odefinierbar längtan ur själsdjupen. Om man icke ständigt måste man ur allt larmande buller urskilja de slagnas rop om försoning och uppbyggelse. Samtidens andliga nöd är genom sin egenhet så närgående och engagerar spontant alla ens krafter.

Mina synder, personliga konflikter och kriser har gett mig en aning om hur definitivt utlämnad människan är åt demoniska makter ofta personifierade i "raklinjiga troende". Den kollektiva skulden förnimmer jag på något märkligt sätt så som min egen. Min och andras nöd, som jag i och för sig tror är ett nådens verk, har drivit till ett målmedvetet studium av Nya Testamentet. Jag har ingen patentrörelse på alla individuella problem, men jag kan med frimodighet hänvisa till Nya Testamentet, där jag tycker mig se och förnimma svaret på våra frälsnings- och moralfrågor. "Kristus i eder vårt härlighets-
öpp."

Gud är icke endast historiens och evighetens Gud — han är också nuets Gud. Följaktligen inns det svar, som kan tillfredsställa ett av samtidens synd och lyten skuldbetyngt samvete. Vår synd har nämligen Gud en gång för tid och evighet gjort till Jesu synd. Detta är försonings-
ens hemlighet.

**3. Många kommer anse att detta
öppnar dörrar till villrådighet
och lösaktighet. Kommer inte
nåden att användas som en
täckmantel för både det ena
och det andra?**

Det är sannolikt att dessa signaler kommer att missförstås eller rent av missbrukas. Men den risken måste man ta om man skall prokla-

mera ett fulltonigt frälsningsbudskap. Det kan dock aldrig bli så stora skadeverkningar för människors andliga hälsa som det stympade evangeliet, med tillsats av andra element — filosofi och etik — åstadkommer. Det är tvärtom så, att detta kommer bana väg för ett djupare allvar. Synden berör nämligen i första hand icke mina relationer till medmänniskorna — församlingen, predikanten eller andra auktoriteter — utan mitt personliga förhållande till Gud, och då kommer man icke undan lika lättvindigt. Orättfärdighet och självrättfärdighet manifesterar sig i gärningar — missgärningar och döda gärningar, men alla former av ogudaktighet har sin orsak och upprinnelse i den onda naturen. För att övervinna den måste en ny natur inplanteras. Det är detta mysterium Jesus kallar pånyttfödelse. Ur denna natur flödar liv och kraft till den nya skapelsens tillväxt fram. Att vara kristen är därför att såsom fri gåva mottaga detta liv och genom Anden kanalisera det till frukt och trons
gärningar.

Nedanstående frågor kommer Arne Imsen att besvara i nästkommande nummer av Midnatts-
ropet.

4. Vilka positiva följder kommer tillämpningen av denna syn att få? Och kommer de positiva följderna att överväga de negativa?
5. Finns det någon grogrund för denna moralsyn inom Maranataväckelsen? Vilka förutsättningar finns för att detta skall bli tillämpligt?
6. Finns något samband mellan denna moralsyn och det motstånd som finns i tiden mot fasta normer och en i förväg fastställd moral?

STRID FÖR

De skriftlärde på Jesu tid hade studerat Skriftterna och läst om den Messias som skulle komma, så de borde ju ha känt igen Jesus först. Men det gjorde de inte. Några enkla fiskare som höll på med sitt fiske i Galileiska sjön hade bättre reda på vem Jesus var. När han sade: "Följ mig", då lämnade de näten och följde honom. Så är det också idag. Medan vår tids religiösa ledare håller på och diskutera sitt ekumeniska samarbete, då går Herren de vägar han fordom gick. Han går själv och väljer ut sina tjänare, sådana som han kan använda, 1 Kor. 1: 26—29. Och så sänder han ut dem till att förkunna evangelium, och Gud stadfäster sitt Ord så att människor bli frälsta och döpta i den helige Ande. Sjuka bli botade och avfällingar upprättade.

Då bli denna tidens fariséer och skriftlärde arga och sura och mena att detta är villfarelse. Har du hört att Jesus har blivit älskad och prisad bland dem som ha villfarelsens ande? Har du hört det nån gång? Det finns även de som ber Jesus att han ska göra slut på dessa s. k. popmöten. Jämför Luk. 19: 39.

Det är många som vill ge Herrens tjänare instruktioner om vad som ska predikas och vad som inte får predikas. "Profetera inte för oss vad sant är, tala till oss sådant som är oss välbehagligt, profetera bedrägliga ting, viken av ifrån vägen, gå åt sidan från stigen, skaffen bort ur vår åsyn Israels Helige", Jes. 30: 10—11. "Hören då upp att predika", så är deras predikan, "om sådant får man inte predika, det är ju ingen ände på smädelser!" Mika 2: 6. Känns det igen?

EN HERRENS TJÄNARE FRÅGAR EJ VAD MÄNNISKOR TYCKER

Men den Herrens tjänare som vill ta sin uppgift på allvar frågar inte efter vad andra tycker, utan han talar rent ut vad Herren bjuder honom att tala. Och ska vi till himlen, då få vi inte vara alltför släpphänta och toleranta. Nej, fram med Svärdet och strid för sanningen! Ef. 6: 17. Det är som det står i en sång: "Ingen hinner fram till den eviga ron som sig ej eldigt framtränger, här gäller tränga, ja tränga sig fram,

annars är himlen förlorad. Hindren äro många, gör motstånd min själ! Satan dig nåden ej unnar."

Men ska vi inte vara ödmjuka? Står det inte i Bibeln att vi ska hålla frid med alla? Rom. 12: 18. Jo, men ödmjukhet är inte detsamma som att vara snäll och försöka hålla sig god vän med alla. Världens vänskap är Guds ovänskap, och vill man vara världens vän så blir man Guds ovän, Jak. 4: 4. Man kan inte vara ödmjuk både inför Gud och inför hans fiender samtidigt. Om en Herrens tjänare förkunnar evangelium och människorna inte vill höra Guds ord. Då är det ju inte predikanten som stör friden, utan de ogudaktiga. Läs Apg. 17: 10—13.

Det finns en falsk ödmjukhet. Läs Kol. 2: 18—23. Det finns människor som ha sin lust i "ödmjukhet". De kan se mycket gudfruktiga ut, men gör man dem uppmärksamma på en sanning i Bibeln som går emot deras egna åsikter, då bli de genast irriterade och säger att man måste vara tolerant mot andras åsikter, man kan ju inte bestämt veta att man själv har rätt. Det kan man visst det! Guds Ande kan uppenbara sanningen för oss, 1 Kor. 2: 6—16. Vad smörjelsen (Anden) lär oss om allting, det är sant och är icke lögn, 1 Joh. 2: 27. Läs 2 Tim. 3: 14—15! Och Anden ska leda oss fram till hela sanningen, Joh. 16: 13.

HERRENS TJÄNARE MÅSTE VARA MEDVETNA OM SIN STÄLLNING

Tron kommer av predikan. Därför måste predikanten veta vad han talar om. Om han själv är osäker så kan hans predikan inte ge åhörarna någon tro på Gud, eller överbevisa dem att de behöver bli frälsta.

Ibland kan man få höra påståendet att det är mycket farligt för en Herrens tjänare när han blir medveten om sin ställning och vilken betydelsefull uppgift han har, för då kan han bli högmodig. Men detta är bara en halv sanning. Om en Herrens tjänare inte klart inser vilken uppgift han har fått, så kan han inte heller känna det rätta ansvaret för uppgiften. Och då är han mer eller mindre olämplig för den uppgiften, även om han inte är högmodig. Ska han

SANNINGEN

av Allan
Svensson

lyckas med sin uppgift så måste han veta vad han sysslar med, så långt det är möjligt. När Paulus skrev sina brev som vi ha i Bibeln, då kunde han ju inte veta till hur stor välsignelse dessa brev skulle bli, eller hur många människor som skulle komma till tro på Jesus genom att läsa dem. Men att det var en mycket betydelsefull uppgift som han höll på med när han skrev dem, det är jag övertygad om att Paulus visste.

Det står i en sång: "Bibelns hjältar sig ej fingo sola, Nej, de fostrades i korsets skola till att känna himmelrikets makt". Att predika evangelium är något som man inte kan lära sig genom teologiska studier. Den som ska förkunna evangelium måste först gå i korsets skola och lära sig att han själv ingenting kan. Att Paulus var en lärdom man kan se i Apg. 22: 3, 26: 24, Fil. 3: 4—5. Men när han skulle predika evangelium så hade han ingen nytta av denna lärdom. Ty människornas tro skulle inte vara grundad på mänsklig visdom, utan på Guds kraft. Läs 1 Kor. 2:a kap.! I Fil. 3: 7 skriver han: "Men allt det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom en förlust." Och det finns ingen människa som kan tolka Bibeln rätt, 2 Petr. 1: 20. Gud är sin egen tolk. Det är ingen mer än Guds helige Ande som kan tolka Bibeln rätt, 1 Kor. 2: 10—12. Och i den mån vi överlåter oss åt honom och är villiga att lyda honom så ger han oss den vägledning och det ljus över Ordet som vi behöver.

EN HERRENS TJÄNARE SKALL VARA UTHÅLLIG I SIN KAMP

Den kamp vi har att utkämpa är inte mot människor utan mot ondskans andemakter. Och ju mer vi närmar oss Jesu tillkommelse desto hårdare kommer striden att bli. Redan finns det många Ordets förkunnare som slutat predika och tagit sig annat arbete. Jag hoppas att dessa ännu inte givit upp hoppet. Det är nämligen så att

Det finns kraft uti källan av blod som det fanns för det förste som kom. Denna källa har ej sinat ut. Om du vill bliva ren, bliva god, du ej ohulpen skall vända om.

Det är med dessa som med lärjungarna fordom. De kände också motståndet från de ogudaktiga och tänkte, det är nog bäst vi gå tillbaka till vårt gamla yrke. Jag vill gå och fiska, sa Petrus. Vi gå också med dig, sa de andra. Joh. 21: 3. Men så möter Jesus dem på nytt och ger dem nytt mod och ny kraft. Och på pingstdagen står Petrus och predikar så att 3000 själar bli frälsta på en dag. Och den himmelska strömmen som Jesus släppte på för ett par tusen år sen, den flödar än idag så att gamla torra läsare kan bli som nya.

Men det är med den himmelska strömmen som med andra strömmar. Den fordrar ett inlopp och ett utlopp. Täpper man till utloppet så upphör strömmen. Om vi ska få del av den himmelska strömmen så måste den alltså kunna strömma från himlen, genom oss och ut till människorna. Blir vi tröga och tilltäppta så upphör strömmen, trots den kolossala fallhöjden. Var ska den ta vägen när den inte får något utlopp? Guds ord varnar oss för att så mottaga Guds nåd, att det bliver utan frukt. Att vara en kristen innebär inte att bara taga emot och njuta av Guds välsignelser. En kristens liv är ett utgivande liv för människors frälsning.

JESUS FYLLER ALLA BEHOV I HÄRLIGHETEN

Många kristna gör som kvinnan vid Sykarsbrunnen. De hämtar sitt vatten i den brunn som de ha fått i arv från sina fäder. Man är där och öser med sina teologiska krukor. Vattnet är ganska bra, mycket bättre än världens usla brunnar. Men det släcker törsten bara för tillfället, sen måste man komma tillbaka och hämta mer. Det vanliga samtalsämnet när man möts vid brunnen är vad Gud gjorde på fädernas och de gamla väckelsepionjärernas tid. På den tiden hade man väldigt härligt för då drack man ur den levande källan direkt. Denna källa är tillgänglig än idag, fast många tycks ha glömt bort den. Somliga vill inte gå dit därför att vägen som leder till källan är så smal och vägvisarna sitter så lågt så man måste lägga sig på knä för att se dem. Därav har den fått namnet Knävägen.

"JESUS söker i kärlek de vilsegångna . . ."

*"Jesus, han frälste min synd-
fulla själ.
Allt utav bara nåd!
Köpte mig fri, jag som förut
var träl.
Allt utav bara nåd!"*

Sångversens ord är just vad jag fått uppleva. När allt var som mörkast och jag ingen ljusning kunde skönja, då var Jesus där och grep in i mitt liv. Jag fick uppleva förlåtelse och frid, från den syndabörda jag burit.

Det är underbart att Jesu kärlek till oss människobarn är så intensiv. Han söker i kärlek sitt vilsegångna barn, som förrat sig på syndens villovägar.

Det finns så mycket i världen som lockar och fångslar. Men det som verkar mest tilldragande, är bakom den glänsande ytan det mest avskyvärda. Djävulen är listig och målar allt så vackert. När han sedan fått människan så långt att hon upplever besvikelsen och verk-

ningarna av hans list, då använder han en ny taktik. "Du som sjunkit så djupt, hur skall du kunna få förlåtelse för de stora synder du gjort?" säger han då till människan. —

Men tack och lov att Jesus lever och är verksam idag. I nåd och kärlek söker Han sitt vilsegångna barn, tills Han finner det.

Hur underbart är det inte att Gud sände sin enfödde son hit ned till jorden för att vi skulle få uppleva förlåtelse för våra synder, och få evigt liv till arvedel. Vi har inget att berömma oss av. Inga gärningar kan ge oss tillträde till frälsningen. Endast genom Jesu blod och försoningsverk på Golgata får vi uppleva rening och befrielse från vår syndaskuld. Allt av bara nåd! —

Jag är så lycklig och tacksam till himmelens Gud, som drog mig upp ur fördärvets djupa dy, där jag sjönk allt längre ned.

Min bön och längtan är nu att kunna hjälpa och visa andra människor fram till Jesus. Där skall de finna det verkliga livet — livet med glädje och innehåll.

Vi som av nåd fått mottaga Jesus i våra liv, må vi bedja att Gud griper oss mera, så vi får mera nöd för våra medmänniskor. Må vi också bedja, att Gud fyller oss med den Helige Ande, så att vi får kraft och mera frimodighet att helhjärtat tjäna honom.

Det är en vers från en dikt, som blivit till en bön i mitt inre.

*"Giv mig mjuka händer, Herre,
Till att tjäna Dig!
Bland de små, som här på jorden
Vandra smärtans stig!
Lär mig torka tårar, Herre!
Lär mig alltid se
Att Din kärlek kan förvandla
Själva jordens ve!"*

Inga-Lill Karlsson
Virserum

Det sitter en "främling" vid brunnen. Egentligen borde han vara välkänd av många, men de flesta kristna är så nedtyngda av allehanda sorger och bekymmer så de känner inte igen sin Mästare. Jämför Luk. 24: 13—24! Men nu lever vi i en andlig vartid så nu ska vi inte gå och vara ledsna. Det är bättre att vi lyfter upp våra huvuden nu och prisa Jesus för en härlig seger, för nu nalkas vår förlossning så fort den hinner. Luk. 21: 28—31.

Så händer det att man träffar på några kristna som ser glada ut och som har ett härligt

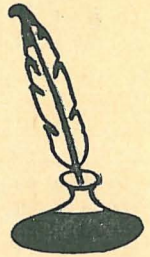
evangelium att ge människorna. Då frågar man: Var får ni det friska vattnet ifrån? Ni har ju ingen teologisk utbildning att hämta upp vattnet med, och brunnen är djup. Det är betydligt längre ned till vattenytan nu än på våra fäders tid.

Om någon törstar så komme han till MIG och dricke, säger Jesus. Joh. 7: 37. Du som känner dig tom och torr. Ställ ifrån dig din teologiska kruka och kom till Jesus.

Allan Svensson.

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Jesu dyrbara frid!

Vill på detta sätt sända vårt varma tack för tidningen Midnattsropet. Den har blivit oss till underbar välsignelse och vi tror att den har en oerhört stor uppgift.

När vi läst den sänder vi den till andra troende svenskar här i Sydney. Flera av dem har uttryckt sin tacksamhet. Den sista tidningen, nr 19, med broder Agne Barks artikel om Jesu tillkommelse, blev oss till mycket stor välsignelse. Vi väntar med spänning på nästa nummer så vi får läsa fortsättningen.

Vittnesbörden är mycket inspirerande och Arne Imsens: "Evangelisation efter Nya Testamentets principer", ger oss mycket att begrunda. Har läst den flera gånger. Vi tror att detta är vad Gud vill i Austra-

lien. Må Han sända Maranata-väckelse här! "Bedjen förden-skull skördens Herre att Han sänder ut arbetare till sin skörd." Är det någon som hört ropet: "Kom över till Australien och hjälp oss!" Må Herren leda i allt.

Må så Herren välsigna på sitt rika och underbara sätt. Snart kommer Jesus och då får vi vara med och dela arvet, om vi är trogna.

Fridshälsningar!

Maj och John Helberg

43 Frogmore Road
Orchard Hills Penrith N.S.W.
Australia

Gud förmår

Till Midnattsropet!

"Så finnes nu ingen fördö-melse för dem som äro i Kristus Jesus..." Rom. 8: 1.

Jag vill tacka för tidningen Midnattsropet, som jag erhåller två gånger i månaden. Det är alltid uppbyggligt att ta del av den. Må Herren alltfört välsig-na den och dess medarbetare. —

Det är underbart att Jesus lever och vi får vara med i den-na trosväckelse — det är Guds stora nåd alltsammans.

Kära vänner, låt oss hålla ut! Snart kommer Jesus tillbaka.

"Han som betygar detta sä-ger: Ja, jag kommer snart! — Amen, kom Herre Jesus! —

Herren Jesu nåd vare med alla." Upp. 22: 20—21.

Fridshälsningar

Ragnar Claesson
Sandviken

Evangelistvecka i Norrköping den 14—19 febr.

LOKAL: Godtemplargården, Repslagargatan 9

ANMÄLNINGAR om deltagande kan göras till Maranataförsamlingen Box 2163, Norrköping, före den 10 februari. Alla vittnen är välkomna.

Arne Imsen, Donald Bergagård, Agne Bark, Anders B. Andersson m. fl. deltagar. Välkomna i Jesu namn.

Maranataförsamlingen

OSTRAFFLIGA VID... KRISTI TILLKOMMELSE

av Oscar Hagman

"Men fridens Gud själv helge Eder till hela eder varelse, så att hela eder ande, eder själ och eder kropp finnas bevarade ostraffliga vid vår Herres, Jesu Kristi tillkommelse," 1 Tess. 5: 23.

Helgelselivet är ingen andrahandsfråga för den som väntar Jesus. Utan helgelse skall ingen se Herren.

Det är ej en fråga om att *göra sig* färdig för Jesu tillkommelse. Färdig att möta Jesus är man samma stund, man blir frälst. Men det allvarliga är, att den första kärleken så lätt svalnar, hänförelsen förbleknar, man blir jordbunden och trög i sitt andliga liv. —

Under sådana förhållanden är det nära till hands att *förlora* både renhet och ostrafflighet, så att man ej längre är redo att möta själens brudgum — och man kanske ej heller längtar därefter. Det är fel på vårt helgelseliv, då vi ej kan fröjda oss i Herren som förut. En genomgripande helgelse är då lösningen — en helgelse till hela vår varelse, ande, själ och kropp.

Fridens Gud själv vill hjälpa oss om vi är viliga att avstå från allt som kan besmitta vare sig kött eller ande i det vi fullborda vår helgelse i Guds fruktan. (2 Kor. 7: 1.)

Såsom en speciell andens besmittelse får man väl räkna villfarelse i läran. Man kan bli vilseförd av allehanda främmande läror. Man kan likt galaterna, börja i Anden och lyfta i ett köttsligt väsende. De hade fallit djupt, de hade fallit ur nåden, och detta bara därför att de lyssnat till judiska irrlärare. Det är möjligt, att dessa förut varit andedöpta, men nu voro de förvillade och i full färd med att förvilla andra. Den första kristna tiden synes ha haft många villolärare, och deras skadegörelse var stor. Samtidigt som vi bör varna de nyomvända för att besöka tvivelaktiga, religiösa sammankomster, bör vi också bjuda dem en gedigen, levande och kraftig *biblisk* förkunnelse. I den boken finns mörkstarka rätter både för nyfrälsta och mera avancerade kristna. —

Partisinne är en annan andens besmittelse. Partimakare äro svåra ulvar, som ej skona hjorden. (Apg. 20: 29.) Paulus visste, att de skulle komma till Efesus efter hans bortgång. De kom också, och även ur deras egen krets uppstodo män, som talade vad förvänt var. Ulvar finns ännu, lär dig bara att känna igen dem. De vilja locka lärjungarna att följa sig. Tänk så roligt

att ha en liten grupp omkring sig själv, att ha en egen rörelse.

Vi tro på Andens gåvor och vill ej utsläcka Anden, vi lyssnar gärna till profetiskt tal, men vi prövar allt och behåller bara det goda och avhåller oss från allt ont av varje slag det vara må. Detta bör den enskilde lära sig.

I en rörelse som Maranata-väckelsen, där man vill hålla dörrarna öppna åt alla väderstreck, måste man räkna med, att olika religiösa typer kommer, kanske i hopp att få ett större inflytande än de haft i sin tidigare gemenskap. Det förhöll sig likadant i pingströrelsens början, och dessa bröder, som tyckte sig vara överkvalificerade för de uppgifter, som stod dem till buds, blevo till mycket besvär, där de slog sig ner. Vi bör ha ögonen öppna, men taga emot dem med förtroende, som äro förtroende värda. Låt oss öppna mer för den Ande, som bär det respektabla namnet "tuktans Ande". Gåvan att *skilja* mellan andar kommer säkert till användning i väckelsen, och sen får man hoppas, att den enskilde genom *vanan* får sina sinnen övade till att skilja mellan gott och ont. —

En underlig grupp är mirakelmännen à la manière américaine. Dessa tycks vilja bilda ett parti omkring tron på undret och därvid placera sig själva i centrum — naturligtvis. Ska vi tro på dem? Absolut inte. I varje fall måste de göra något under först. Kom ihåg: "Köttets gärningar äro uppenbara. De äro - - genstridighet, tve-dråkt, partisöndring m. m." (Gal. 5: 20.) Vi äro tacksamma, när Gud gör under med oss, antingen det sker hemma eller i församlingen. Vi bedja, att Herren skall göra flera under ibland oss, men de s. k. mirakelmännen (läs spektakelmännen) ta vi helt avstånd från.

Ett annat mycket vanligt och mycket farligt partisinne är det som Paulus omnämner i 1 Kor. 1: 11—13, 3: 1—4.

Den ene höll sig till Petrus, den andre till Paulus och bara en liten del höll sig till Kristus. Dessa partisinnade voro kvar i det andliga barnstadiet. De hade ytterst små möjligheter att någonsin kunna utvecklas till fullmogna kristna. De tålde ej den stadiga maten, och kunde ej tillgodogöra sig annat än andlig barnmat. Samma är förhållandet med vår tids religiösa dvärgar. Ett levande och kraftigt Gudsord går ej i dem. Litet religiös sempervälling kunna de i bästa fall

acceptera, om den nu är tillredd av den som jag tycker om, och som känner till mina religiösa matvanor. Det är tydligen partisinnet som hållit dem kvar på barnstadiet. Man ser bara människan och man håller sig till den som bäst företräder ens egen smakriktning.

Paulus var ledsen över att en del av vännerna så ensidigt höll sig till honom. Det var väl inte jag som blev korsfäst för eder, säger han, och I bleven väl ej döpta till mig eller i mitt namn. Han tog ej emot den uppskattning som gavs honom. Han ville ej skymma bort den bild av Jesus, som han höll på att måla för deras inre syn. Den bilden måste nämligen vara levande för våra hjärtan, om vi skola kunna räkna med någon andlig tillväxt. En Herrens tjänare måste vara på sin vakt, att han ej vänder någons blick från Jesus till dig själv. Om du så gör är du också ett andligt barn, som får uppleva det föga uppbyggliga nöjet att bedja med själar, som aldrig

kommer igenom till verklig frälsning. Det blir då själiska väckelser i stället för andliga.

Jag har här sökt visa något hur farligt det är att bli besmittad i anden och alltså ohelgad. Förmånerna av att vara helgad är många och väldiga. Kom ihåg, att det är med Anden du når kontakt med Gud i bönen. Denna kontakt är alltid sluten, när du är ren och helgad till din ande. Du behöver då ej ödsla mycken tid till att bedja dig själv igenom, du är då igenom och behöver bara öppna läpparna till bön och lovsång. Det är full frid, full harmoni, full tillförsikt, full trygghet och fullt framtidshopp.

Umgängelsen med andra helgade kristna blir också ljuvlig och de andliga sammankomsterna bli himlastunder, som blir hälsobringande för både ande, själ och kropp

Oscar Hagman
Smål. Rydaholm

TABLETTER KUNDE INTE HJÄLPA JAG BEHÖVDE BLI FRÄLST...

Att jag blev frälst berodde på en grannfamilj som talade med mig om Gud då jag kom för att gå ut med deras hund.

Vid samma tid gick jag i den katolska skolan hos nunnorna. Och vad jag fick höra hos den här familjen var något helt annat än nunnornas prat. Den här familjen överbevisade mig

alltid med att läsa i Bibeln. Jag blev nästan irriterad av att se hur rätt dom alltid hade. —

Gud började söka mig.

Jag blev allt oroligare — tänk om jag skulle dö och gå evigt förlorad? Mina föräldrar märkte min oro och gick med mig till en läkare som skrev ut starka tabletter. När jag gick

därifrån tänkte jag att tabletter kan inte rädda min själ — jag behövde bli frälst. —

Strax efter var jag med på ett tälmmöte under Skanstullsbron och två veckor senare blev jag frälst. —

Jag förstod också snart att mitt barndop inte gällde lika litet som bikten var vägen till mina synders förlåtelse.

Jag blev döpt i vatten.

Strax efter var jag med på mina föräldrar till Frankrike, men Jesus bevarade mig där också. Jesus är underbar. Min far tvingar mig att gå med honom i den katolska kyrkan! Bed för mig!

Yvette Pasquier

Kom ihåg evangelistmissionen med OFFER OCH FÖRBÖNER

Adress: Maranataförsamlingens evangelistmission, c/o Sture Swärd, Frihetsvägen 38,
JAKOBSBERG, Postgiro 44 10 05.

Den största händelsen i mitt liv

"Jag gjorde sällskap med några vänner till ett väckelsemöte — med största motvilja. Jag gav mig själv löfte om att det aldrig skulle ske mera. — Men hur det var längtade jag dit igen."

"Stå upp och var ljus, ty ditt ljus kommer, och Herrens härlighet går upp över dig. Se mörker övertäcker jorden och töcken folken, men över dig uppgår Herren." Jes. 60: 2.

Just så upplevde jag frälsningen. Mitt i mitt mörker strålade ljuset fram från Golgata försöningsverk. —

I mitt första Maranatomöte fick jag ett styng i hjärtat som satt kvar till dess jag blev lydig Herrens röst. —

Jag gjorde sällskap med några vänner till ett väckelsemöte i Viktoriasalen — med största motvilja. När mötet var slut gav jag mig själv löftet att aldrig gå dit mera. Men det underliga var att jag faktiskt snart började längta tillbaka dit och den längtan blev starkare och starkare.

En söndagsförmiddag satt jag där igen.

Trots att jag strax utanför dörren hörde en röst inom mig

som sade: "Gå inte in. Du kommer att dö." — Men jag lyssnade inte på den rösten. —

Så fort jag kom in i mötet och lyssnade till sången — den var som en balsam för mitt oroliga hjärta — så kom en underbar ro och vila in i min själ. Medan man sökte efter en ny sång passade jag på att titta mig omkring i lokalen. Det fanns inga fönster på väggarna — fönstret satt i taket och jag kom att tänka på Noas ark som bara hade en öppning — en öppning uppåt. Och i samma ögonblick förstod jag att det fanns inga möjligheter för mig mera att komma undan. Jag reste på mig och gick fram för att överlämna mig åt Gud. De två första stegen var de tyngsta jag har tagit i hela mitt liv, men sedan var det som om kraften ökade för varje steg jag tog. Halleluja!

Och Herren mötte mig.

Jag blev i det ögonblicket fri från många laster. Glädjen och

friden kom in i mitt liv, prisat vare Herrens namn.

I kvällsmötet samma dag fick jag stiga ned i dopets grav och bli begravd med Kristus och stå upp till ett nytt leverne. Herrens härlighet kringstrålade mig, jag blev döpt i den helige Ande och jag fick prisa högt Hans namn på ett nytt tungomål. —

Detta är den största händelsen i mitt liv och det enda som betyder något för mig.

Visst kommer själa fienden ibland och pekar på det gamla, men då får jag peka på Golgata där Jesus besegrade synd och djävul och där mitt hjärta och sinne blev renat i Jesu dyra blod. Tack och lov!

Du som inte är frälst skall komma till korset — till Golgata — till Jesus. Då möter Han dig och du blir frälst. Och från den dagen skall du liksom så många andra få ett rop in i ditt hjärta: Maranata! Kom, Herre Jesus! Amen.

Einar Eriksson

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19

Söndagar kl. 11.00 och 19.00

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten

Väckelse- och frigörelsemöten

Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten

MRM 16. Hjärta som lider/När vi är över/Jag sökte en tid efter lycka/Jag är glad. Solosång av Runo Erixon.

MRM 18. Som hjorten trängtar efter vatten/Vi vill prisas Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Curt Petersén och Eric Gunnar Ericsson.

HÖR

MRM 21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Sång av Donald Bergagård. (Direktinspelning från möte)/Mitt hjärtas sång. Sång av Donald Bergagård, Kurt Petersén och Roland Lundgren.

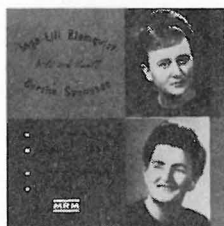
MRM 22. Höjen jubel/Säg skall du bli med/Ett vilsegånget barn/Du vår Herre kom. Aina Nilsson sjunger egna sånger.

MRM 13. När de frälsta tåga in/Vi äro kämpar. Sång av Donald Bergagård och Agne Bark samt Maranatasångarna, Örebro.

MRM 24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, jag väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Jesus lossat bojors tvång. Solosång av Eric Gunnar Ericsson med strängmusikanterna.

MRM 17. Jesus talar om en boning/Underbar Du är, käre Jesus/Den var ej blombeströdd/Hur går det då. Sång av Inga-Lill Blomkvist och Bertha Svensson.

MRM 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MRM 20. Min kung och jag/Jesus jag älskar Dig mer än silver/Nu är jag fri. (Direktinspelning från möte.) Sång av Donald Bergagård.

MRM 15. Jag vill hellre ha Jesus/Jesus är livet för mig/Välsignat/Om du endast visste. Sång av Bertha Svensson till ensemble. Vid flygeln Inga-Lill Blomkvist.

MRM 19. O, Jesus Du som kom/Han kommer snart/Jag tackar Gud/Frälsningsglädje. Sång av Eric Gunnar Ericsson.

Klipp här och sänd in kupongen i dag
BESTÄLLNINGSKUPONG
Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert självannan har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 4 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 8 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sängsamling å 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

SJU FRÅGOR TILL SJÄLVPRÖVNING

"Rannsaken eder själva..." 2 Kor. 13: 5.

1. Har jag idag läst min bibel? — Om jag gjorde det skedde det då hastigt, utan eftertanke eller som en religiös plikt? Eller gjorde jag det driven av inre längtan och med en uppriktig önskan att efterfölja detta ords alla anvisningar? —
2. Har jag idag varit medveten om min ställning som en arm, förlorad syndare, som endast i Jesus ser sitt hopp om räddning och har jag prisat Gud för nåden att få vara innesluten i Kristi försoningsverk? —
3. Har jag idag nalkats min himmelske Fader i bön driven av den Helige Ande? Jag har haft tid för så mycket annat, men har jag umgåtts med Gud och framlagt för honom mina problem? —
4. Har jag idag befläckt mig med avundssjuka, förtal, högmod vresighet, häftighet eller annan synd eller har jag i Guds kraft stått emot och övervunnit mina onda böjelser? —
5. Har jag idag undvikit och tagit mig tillvara för allt som jag förstått vara ont och blivit ett gott föredöme för min omgivning i ord och handling? —
6. Har jag idag begagnat de tillfällen jag haft att göra något för Jesus? Har jag talat vid någon förlorad syndare om frälsning och evigt liv? —
7. Har jag idag med glädje, tacksamhet och kärlek i väntan på min Herres återkomst bedit: Maranata! Du min Herre kom! — eller sitter jag fast i mina jordiska angelägenheter? —

"Utrannsaka mig, o Gud, och känn mitt hjärta; pröva mig och känn mina tankar och se till, om jag är stadd på en olycksväg, och led mig på den eviga vägen!"

Ps. 139: 23—24.